

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1219/2019
26.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Соње Павловић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Ивице Костића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 334/18 од 31.01.2019. године и Вишег суда у Врању Кж1 200/19 од 20.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 26.11.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 334/18 од 31.01.2019. године и Вишег суда у Врању Кж1 200/19 од 20.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 334/18 од 31.01.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. у вези члана 61. КЗ, за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се иста неће извршити ако окривљени у року проверавања од две године рачунајући од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак, а окривљени АА је обавезан да на име судског паушала плати износ од 2.000,00 динара у року од 15 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, а како трошкова кривичног поступка није било, суд није одлучивао о њима.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 200/19 од 20.08.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Бујановцу К 334/18 од 31.01.2019. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Ивица Костић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, а из образложења пресуде произилази да је захтев поднет због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и списе предмета врати истом суду на поооовни поступак и одлучивање или да обе побијане пресуде у целини преиначи, тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву наводи да се у радњама окривљеног нису стекла сва битна обележја законског описа кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. Повреда закона према наводима захтева, се састоји и у томе што се првостепени и другостепени суд позивају на повреде члана 12, 175. 176. Закона о раду, црпећи у истима основ постојања кривичне одговорности окривљеног као службеног лица у својству директора, при се чему кривично дело за које је окривљени оглашен кривим не може сматрати бланкетним делом.

Одредбом члана 359. став 1. КЗ, прописано је да службено лице које искоришћавањем свог службеног положаја или овлашћења, прекорачењем граница свог службеног овлашћења или невршењем своје службене дужности прибави себи или другом физичком или правном лицу какву корист, другом нанесе какву штету или теже повреди права другог, казниће се затвором од шест месеци до пет година.

Из изреке првостепене пресуде у односу на коју је поднет захтев за заштиту законитости произилази, да је окривљени АА, у време и на месту ближе описано у изреци те пресуде, са умишљајем, у стању урачунљивости, као службено лице у ЈП „ВВ“ у ..., у својству директора овог предузећа, искоришћавањем свог службеног положаја теже повредио права другог, права на рад, на тај начин што је запосленима превео радни однос заснован на неодређено

време у радни однос на одређено време, док је другим запосленима донео отказе уговора о раду, што је супротно са одредбама члана 12, 75. и 176. Закона о раду, при чему је био свестан свога дела и хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено.

По налажењу Врховног касационог суда, радње окривљеног АА описане у изреци првостепене пресуде садрже сва субјективна и објективна обележја кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, а ближе навођење чланова Закона о раду које је окривљени критичном приликом прекршио, представља прецизирање начина на који је искористио свој службени положај и овлашћења и теже повредио права другог, а не представља битан елемент кривичног дела у питању, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног којима се на наведени начин указује на повреде закона на штету окривљеног, од стране овог суда, оцењени као неосновани.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**